

φοβέρα

φοβέρα, η, ουσ. [<μσν. φοβέρα <φοβερίζω (υποχωρητ.)], οτιδήποτε λέγεται ή γίνεται για να προκαλέσει φόβο, η απειλή, ο εκφοβισμός: «αγρίεψέ τους λίγο, γιατί χωρίς φοβέρα δε λένε να δουλέψουν». (Λαϊκό τραγούδι: *βρε μάγκα, σπάσε και κάνε πέρα, δε σε γουστάρω, δε σ' αγαπώ· άσε τα λούσα και τη **φοβέρα** κι εγώ μαζί σου δεν περπατώ // η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει, δεν τη σκιάζει **φοβέρα** καμιά, μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά* (Στρατιωτικό εμβατήριο).

- κι ο άγιος θέλει φοβέρα, υπάρχουν περιπτώσεις, που για την πραγματοποίηση κάποιου σκοπού απαιτείται υποχρεωτικά σκληρή ή επιθετική τακτική ακόμη και σε κείνους που είναι καλοί ή πρόθυμοι να μας βοηθήσουν: «πήγε και του τα 'ψαλε του υπουργού που δεν έδωσε ακόμη την εντολή να ασφαλοστρωθεί ο δρόμος, γιατί κι ο άγιος θέλει φοβέρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας